

Barselorlov og ligestilling

MÆND PÅ BARSEL: Godt gået, Claus. Du har vist dig som en rigtig (moderne) mand, der opfordrer fædre til barselorlov. Og du har endda selv for et par årtier siden droppet karrierejobbet for ikke at blive droppet af dine børn. Jo, beskæftigelsesministeren har vist vejen ved at bakke op om fædre på barselorlov. Udgangspunktet er både, at børnene skal se noget mere til deres far, og at ligestillingen skal styrkes, siger ministeren, som opfordrer arbejdsmarkedets parter til at give økonomisk kompensation til fædre på orlov.

Nu er Claus Hjort Frederiksen jo ikke ligestillingsminister. Men det undrer mig alligevel en anelse, at ligestillingen tilsyneladende skal styrkes ved at give fædre økonomisk kompensation for at gå derhjemme. Begrundelsen er, at mænd tjener mere end kvinder, og derfor er det øjensynlig for mange familier en økonomisk byrde at lade far tage orlov. Dette konkrete problem kan selvfølgelig løses ved at lave en særlig fædreorlovs-takst. Så bliver fædre i hvert fald ligestillede i forhold til deres mandlige kolleger.

Men hvad med at arbejde for lige løn til både mænd og kvinder? Det er da tankevækkende, at de fleste familier har svært ved at holde sig økonomisk ovenvande kun for mors indtægt. Er det fordi, vi kvinder sjældent får kæmpet os langt nok op ad magtens rangstige til, at det kan ses på lønkontoen? Eller er vi ikke hårde nok i filten til lønforhandlingerne? For det kan ikke længere passe, at kvinder "kun" sidder i omsorgsjobbene, som (desværre) traditionelt ikke er ret godt lønnede. Overvægten af kvinder blandt de studerende på landets universiteter tyder i hvert fald på, at det i givet fald snart vil ændre sig.

Det er et langt, sejt træk at opnå ligeløn - det ved jeg godt. For det kræver ændringer i både mentalitet, kultur og lønftaler. Men hvis Claus og hans regering virkelig vil gøre noget for at få flere fædre - og mødre - til at tage lang orlov, så kunne de jo sørge for en god, økonomisk kompensation under barselorlov i det hele taget. Man kunne forestille sig, at både fædre og mødre var garanteret den samme indtægt - en slags barselsborgerløn. Og at denne borgerløn måske endda gik på tværs af beskæftigelse og indkomstgruppe. Så ville vi alle være lige (økonomisk) motiverede for at tage os tiden derhjemme sammen med vores børn.

Men udover økonomien handler det med barsel naturligvis også om noget helt andet - nemlig prioritering af de bløde værdier. Claus Hjort Frederiksen sagde forleden bl.a. "Alt for mange arbejder for meget - fordi de reflekterer for lidt. I stedet burde de se at få sig et helt liv - med deres familie" (Berlingske Tidende, 3/9 2007). Nu skal man jo altid være uhyre varsom med at tage en politikers ord for pålydende, men hvis manden mener hvad han siger, så er det altså blandt landets beslutningstagere blevet god tone at prioritere familielivet højest, også for fædre. Og det signal kan man da kun bifalde. For udover at en lang barsel giver barnet en tryk og omsorgsfuld start på livet, så giver tiden med et spædbarn også et voksent menneske noget ganske særligt, hvadenten den voksne er en mor eller far. Udover at give os konstante bunker vasketøj, bleskift og stakke af snavsede babymos-tallerkener, giver de os også stunder med spontant nærvær og uhildet glæde over banale begivenheder. Og de giver os en pause fra en tempofyldt, begivenhedsrig hverdag. Måske endda tid til at reflektere lidt over, hvordan vi flytter mentalitet, kultur og lønftaler - altså medmindre Claus når at gøre det først.